

सुरारिः

सुरारिः, पुं, (सुरा राजते इति । राज + खल् ।) भृङ्गराजः । इति शब्दमाला ॥
 सुराजा, [न्] पुं, (सुष्टु, पूजितो राजा । "न पूजनात् ॥" ५।४।६८ । इति न टच् ।) शोभनो राजा । इति मुग्धबोधव्याकरणम् ॥ (सुष्टु-राजा यस्य । सुन्दरनृपतियुक्ते देशादौ, वि । यथा,—
 "सुरारि देशे राजन्वान् स्यात्ततोऽन्यत्र राजवान् ॥" इत्यमरः । २ । १३ ॥)
 सुराजीवी, [न्] पुं, सुरया जीवतीति । जीव + णिनिः ।) शौण्डिकः । यथा,—
 "कल्पपालः सुराजीवी शौण्डिको मण्डहारकः वारिवासः पानवर्णिक् ध्वजो ध्वज्यासुतौबलः ॥ इति हेमचन्द्रः ॥
 (यथा याज्ञवल्करः । १ । १६४ ।
 "चैलधावसुराजीविसङ्घोपपतिवैश्रमनाम् ॥")
 सुरापः, (वि, सुरां पिबतीति । पा + कः ।) सुरापानकर्ता । यथा,—
 "ब्रह्महा जायते यस्मिं सुरापः श्यावदन्तकः । सुवर्णहारो कुनखो दुग्धर्मा गुरुतल्पगः ॥" इति प्रायश्चित्तविवेकः ॥
 सुरापगा, स्त्री, (सुराणां आपगा ।) गङ्गा । इति जटाधरः ॥ (यथा, क्षिराते । ५ । ४० ।
 "इह सनियमयोः सुरापगाया-सुपसि सयावकसव्यपादलेखा । कथयति शिवयोः शरौरयोगं विषमपदा पदवो विवर्तनेषु ॥")
 सुरापाणाः, पुं, भूम्नि, (सुरा पानं येषाम् । "पानं देशे ॥" ८।४।८ इति णत्वम् ।) पूर्वदेशस्थाः । यथा । सुरापाणाः प्राच्याः । इति संहितसार-टोकायां गोयीचन्द्रः ॥
 सुरापा(णं)न, स्त्री, (सुरायाः पानम् । "वा भाव-करणयोः ॥" ८ । ४ । १० । इति विभाषया णत्वम् ।) मद्यपानम् । यथा,—
 "ब्रह्महत्या सुरापानं स्तियं गुर्वङ्गनागमः । महान्ति पातकान्याहुः संसर्गचापि तेः सद् ॥" इति प्रायश्चित्तविवेकः ॥
 भवदंशः । इति शब्दरत्नावली ॥
 सुराभागः, पुं, (सुराया भागः ।) सुराया अग्र-भागः । इति शब्दचन्द्रिका ॥
 सुरामण्डः, पुं, (सुराया मण्डः ।) सुराया अग्र-भागः । तत्पर्यायः । कारोत्तरः २ । इत्य-मरः । २ । १० । ४३ ॥ कारोत्तमः ३ । इति तट्टोका ॥ कारोत्तरः ४ सुराभागः ५ । इति शब्दचन्द्रिका ॥
 सुरारिः, पुं, (सुराणां अरिः ।) असुरः । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, कुमारि । ३ । ८ ।
 "प्रसोद विश्राम्यतु वीर वज्रं शरैर्महोदयैः कतमः सुरारिः । विभेतु मोघीकृतबाहुवीर्यैः स्त्रीभ्योऽपि कोपस्फुरिताधराभ्यः ॥")

सुरुङ्गः

सुरारिहन्ता, [ऋ] पुं, (सुरारीणां हन्ता ।) विष्णुः । यथा,—
 मैत्रायणापादे स्वपितृह विष्णु-र्वैष्णव्यमध्ये परिवर्तते च । पीण्यावसाने च सुरारिहन्ता प्रबुध्यते मासचतुष्टयेन ॥ इति तिथ्यादितत्त्वम् ।
 सुरारि, स्त्री, (सुरान् ग्रहंतीति । ग्रहं + अण् ।) हरिचन्द्रनम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ खण्डम् । इति केचित् ॥
 सुरालयः, पुं, (सुराणां आलयः ।) सुमेरुः । इत्य-मरः । १ । १ । ५२ ॥ स्वर्गः । यथा गारुडः । "गङ्गां येऽत्रावगाहन्ते विधिना च नराधिप । चतुर्युगसहस्रं ते न पतन्ति सुरालयात् ॥" इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥
 (देवमन्दिरम् । यथा, भागवते । ७।१५। ४८ ।
 "पूर्तं सुरालयारामकूपोजीव्यादिलक्षणम् ॥"
 सुराया, आलयः ।) सुरानिलयश्च ॥
 सुराष्ट्रः, पुं, (शोभनं राष्ट्रं यस्य ।) देशवि-शेषः । सुरत् इति ख्यातः । स तु भारतवर्षस्य प्रतोषां दिशि वर्तते । इति सौराष्ट्रिकशब्द-टोकायां भरतः ॥ (यथा महाभारते । १।२८। १८० "सुराष्ट्रे स्वपि ब्रह्मामि पुष्यान्यायतनानि च ॥" श्रीरामचन्द्रस्य परिवारविशेषः । स तु श्रीराम-यन्त्रे पद्मदलमध्यतः पूज्यः । यथा, अगस्त्य-संहितायाम् ।
 "धूम्रं जयन्तं विजयं सुराष्ट्रं राष्ट्रवर्धनम् । अकोपं धूम्रपालाख्यं सुमन्त्रं दलमध्यतः ॥" इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥
 सुराष्ट्रजं, स्त्री, (सुराष्ट्रे जायते इति । जन् + ङः ।) तुवरिका । इत्यमरः । २।४। १३१ ॥ अस्य पर्यायो यथा,—
 "सौराष्ट्रो तुवरी काङ्क्षी मृतालकसुराष्ट्रजे । आट्टकी चापि साख्याता मृत्सा च सुर-मृत्तिका ॥" इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥
 सुराष्ट्रजः, पुं, (सुराष्ट्रे जायते इति । जन् + ङः ।) कृष्णमुद्रः । इति राजनिर्घण्टः ॥ विष-भेदः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ तद्देवज्ञानं, चि ॥
 सुराष्ट्रजा, स्त्री, (सुराष्ट्रे जायते इति । जन् + ङः ।) टाप ।) तुवरी । इति राजनिर्घण्टः ॥ (तुवरीशब्देऽस्या विशेषो विज्ञेयः ॥)
 सुराहः, पुं, (सुरस्य आह्ला आह्ला यस्य ।) देव-दारु । इति शब्दरत्नावली ॥ (कश्चित् स्त्री । अस्य पर्यायो यथा,—
 "सुरदारु दृक्किलिमं सुराहं भद्रदारु च । देवकाष्ठं पीतदारु देवदारु च दारु च ॥" इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥
 हरिद्वृक्षः ।) मरुवकः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 सुरि, [रे] चि, (सु शोभनं रा घञं यस्य ।) शोभनधनवत् । इति मुग्धबोधव्याकरणम् ॥
 सुरङ्गः, पुं, शोभाजनः । इति शब्दमाला ॥

सुरेन्द्रः

सुरङ्गा, स्त्री, सुरङ्गा । सौं ध इति सुरङ्ग इति च भाषा । तत्पर्यायः । सन्धिल्ला २ सन्धिः ३ । इति जटाधरः ॥ (यथा, महाभारते । १ । १४८ । ११ ।
 "आत्वा तु तद्दृष्ट्वा सर्वमादीप्तं पाण्डु नन्दनाः । सुरङ्गां विविशुस्तूर्णं मात्रा साह भरिन्दमाः ॥" सुरङ्गाहिः, पुं, (सुरङ्गायामहिरिव ।) चौर-विशेषः । यथा,—
 "कुजभिलः सुरङ्गाहिरधचौरः सुरङ्गयुक् ॥" इति शब्दरत्नावली ॥
 सुरूपं, स्त्री, (सु शोभनं रूपमस्य ।) तूलम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
 सुरूपः, त्रि, (सु सुरेन्द्रं रूपमस्य ।) शोभनरूप-विशिष्टः । यथा,—
 "सुरेन्द्रं रुचिरं चारु मनोज्ञं मञ्जु मञ्जुलम् । कान्तं मनोरमं रूपं सुधमं साधु शोभनम् ॥ वल्गु हारि सुरूपाभिरूपदिव्यमनोहरम् ॥" इति जटाधरः ॥
 (यथा, बृहत्संहितायाम् । ५८ । ४० ।
 "शाम्बुश्च गदाहस्तः प्रद्युम्नश्चापभृत् सुरूपश्च ॥" विद्वान् । यथा,—
 "विद्वान् विपश्चिहोपन्नः सन् सुधीः कोविदो बुधः व्यक्तो मनोषी न्नः प्राज्ञः संख्यावान् पण्डितः कविः ॥ धीमान् शूरिः क्षतिः कृष्टिलम्बवर्षो विचक्षणः । प्राप्तरूपसुरूपभिरूपदूरदृशाः समाः ॥" इति जटाधरः ॥
 सुरूपा यथा । नकुलः १ पुरुखाः २ शशिनौ-कुमारी ३ नलकूवरी ४ कन्दर्पः ५ शाम्बः ६ । इति कविकल्पलता ॥
 सुरूपा, स्त्री, (सु शोभनं रूपं यस्याः ।) शालपर्षो भार्गी । इति राजनिर्घण्टः ॥
 सुरूहकः, पुं, गृहभासः । इति हेमचन्द्रः ॥
 सुरेज्यः, पुं, (सुराणां इज्यः ।) बृहस्पतिः । इति केचित् ॥ (यथा, बृहत्संहितायाम् । ८ । २३ ।
 "विष्णुः सुरेज्यो बलभिद्भुताग्र-स्वष्टोत्तरप्रोष्ठपदाधिपश्च ॥")
 सुरेज्या, स्त्री, (सुराणामिज्या ।) तुलसी । इति राजनिर्घण्टः ॥
 सुरेन्द्रः, पुं, (सुरेष्ठ इन्द्रः ऐश्वर्यशाली ।) इन्द्रः । इति केचित् ॥ (यथा, भागवते । ८।७। ११ ।
 "न ते गिरिवाखिललोकापाल-विरिञ्चवैकुण्ठसुरेन्द्रगम्यम् ॥" लोकपालः । इति मत्तनाथः ॥ यथा, रघुः । ३ । ११ ।
 "सुरेन्द्रमाचाश्रितगर्भगौरवात् प्रयत्नमुक्तासनया मृदागतः ॥" तथाच मनुः । ७ । ५ ।
 "यस्मादेषां सुरेन्द्राणां मात्राभ्यो निर्दिती वृषः । तस्मादभिभवत्येष सर्वभूतानि तेजसा ॥")